

[Socialministeren.]

spillet en ganske overordentlig betydningsfuld rolle, og det er en stor lykke, at afholdsorganisationerne har formået at følge med tiden, således at tidligere agitationsmetoder er afløst af et arbejde for positive interesser.

Det er af virkelig stor betydning, at der både omkring ambulatorierne og de her nævnte institutioner er en kreds af private, der er villig til at hjælpe. Jeg skal også gerne tiltræde det ærede medlem hr. Fogeds betoning af værdien af de private institutioner som f. eks. Blå Kors' hjem, Koføeds Skole og Møltrup Optagelseshjem. Jeg befinder mig altså i den lidt besynderlige situation, at jeg må trøste det ærede medlem hr. Sandau, som stillede sig noget pessimistisk over for det private initiativ. Jeg vil altså prøve på som gammel socialist at opmuntre det ærede medlem til at se med lidt mere venlighed, lidt mere forståelse, på det private initiativ. Jeg tror, at der stadig væk i allerhøjeste grad er brug for det på dette felt.

Med hensyn til tvang eller frivillighed er der især Ring i Ring, der har betonet frivillighedsprincippet. Dr. Alstrup og hans medarbejdere hævder, at det gør det lettere at få folk til at melde sig. De fanges ikke ind med lasso. Det er lettere at få revalideringsarbejdet i gang på frivilligt grundlag. Jeg tror, det gælder over for ambulatorierne, men at det gælder i mindre grad her, hvor det drejer sig om egentlig institutionsindlæggelse.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp bemærkede, at $\frac{2}{3}$ af anstaltternes klientel er drikkældige, og det er unægtelig sandt. Cirka halvdelen er kroniske alkoholister. Det ærede medlem mente, at kun ganske få kunne genrejses, kunne føres tilbage til arbejde og samfund. Jeg vil dog tro, det drejer sig om flere. Jeg tror, at mange af de unge kan føres tilbage til et positivt forhold til medmennesker og samfund. Men skal det lykkes, er det nødvendigt for os at gennemføre moderne synspunkter over for dette klientel, ikke blot gennem den konkrete behandling, men også i det almene syn. Jeg mener derfor, de sociale retsvirkninger må falde bort. Man kan ikke på den ene side behandle alkoholisme som en sygdom og samtidig straffe den med tab af valgret o. s. v. De sociale værdighedsbetingelser kan ikke komme i betragtning

her. Man må tage standpunktet fuldt ud. Men gør man det, vil jeg også tro, at der på dette område er mulighed for at gennemføre et virkelig værdifuldt arbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Francke: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om sygehusvæsenet. (Vedrørende behandlingsinstitutioner for alkoholskadede).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 961, fremsættelsen i tidenden sp. 917).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Francke: Dette forslag til lov om ændring i lov i sygehusvæsenet må ses som en naturlig konsekvens af de oplysninger, der er givet i de betænkninger, som er omtalt under den førstebehandling af lovforslaget om ændringer i lov om offentlig forsorg, som lige er afsluttet.

Ifølge disse betænkninger har alkoholmisbrug for mange mennesker været en medvirkende og stærkt medvirkende faktor til deres sociale deroute. Det vil derfor være betydningsfuldt, om behandlingen af disse lidelser kan iværksættes så tidligt som muligt, og jeg vil takke den højtærede indenrigsminister for fremsættelsen af det foreliggende lovforslag, der tilsigter at støtte disse bestræbelser.

Behandlingsformen for alkohollidelser er undergået en meget stærk udvikling i de senere år, og det er vel nu almindelig erkendt, at alkoholisme kan betragtes som en sygdom og skal behandles som sådan. Erfaringerne fra de sidste års udvikling på området peger endvidere på den store betydning af, at der samtidig med den